

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 24. 11. 2014, č. j. 2 Ad 68/2013 – 75,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích, jímž byla zamítnuta žaloba stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2013, č. j. MPSV-UM/12236/13/4S-JČK.

[2] Usnesením ze dne 21. 1. 2015, č. j. 2 Ads 236/2014 - 14, Nejvyšší správní soud zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, protože stěžovatel ohledně svých majetkových poměrů soudu sdělil neurčité údaje a svá tvrzení řádně nedoložil. Zároveň citovaným usnesením vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti a ke splnění této povinnosti stěžovateli stanovil lhůtu jednoho týdne od doručení citovaného usnesení.

[3] Citované usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 2. 2. 2015; lhůta ke splnění usnesením uložené povinnosti tedy marně uplynula dne 9. 2. 2015. Stěžovatel přípisem z 6. 2. 2015 sdělil, že si na své náklady „nebude zajišťovat povinného zástupce pro přezkum nesoudného rozsudku“ krajského soudu. Z jeho vyjádření je patrné, že zastoupení advokátem není ochoten si obstarat a soudu doložit.

[4] Z ust. § 105 odst. 2 s. ř. s. vyplývá, že stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti

zastoupen advokátem. Povinné zastoupení advokátem je tak v řízení o kasační stížnosti jednou z podmínek řízení. Nejvyšší správní soud proto postupoval podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. a kasační stížnost stěžovatele odmítl, neboť se jedná o vadu, která brání meritornímu projednání věci.

[5] O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. února 2015

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu